

efter de samme Regler. Naar det ærede Medlem gaar til en Glarmestersvend for at faa Vinduer sat ind i sin Bygning, falder denne Arbejder ikke uden for Loven? Er det ikke rigtigt? (*Bramsen*: Ikke hvis det er en ny Bygning!) Saa kunne vi antage, at det er en Reparation. Jeg gør alle de Indrømmelser, der ere rimelige. Glarmestersvendens Arbejde falder altsaa i dette Tilfælde uden for Loven, hvis han for det ærede Medlem skal indsætte nogle Ruder, der ere slaaede itu. Men hvis det ærede Medlem gaar til selve Glarmesteren og faar en Svend hen for at udføre Arbejdet, saa er det en næringsdrivendes Svend, der sætter Ruderne ind, og er han saa ikke inden for Loven? (*Bramsen*: Nej!) Hvad betyder saa „Næringsvej“ i Lovforslaget? Det er jo dermed givet, at en Virksomhed falder uden for Loven, naar det ikke er Arbejdsgiverens Næringsvej at benytte Arbejderen, og at den samme Virksomhed falder inden for Loven, naar det hører til den vedkommende Mands Næringsvej at benytte Arbejderen. Er det ikke rigtigt? (*Bramsen*: Nej!) Bestemmer Loven da ikke, at man for at komme ind under den skal drive som Næringsvej en af de i § 4 nævnte Virksomheder? (*Bramsen*: Der staar ikke nævnt Glarmesteri!). Saa har jeg altsaa nævnt et Eksempel, som ikke passer, men det har intet at sige for Princippet. Det er givet, at en Arbejder kan falde ind under Loven, naar han arbejder for en Principal, der driver sin Virksomhed som Næringsvej, medens den samme Arbejder, naar han arbejder for en privat Mand og udfører det selv samme Arbejde, falder uden for Loven. Men naar dette er Tilfældet, paastaar jeg, at det er uimodsigeligt, at Personer, der virke under samme Vilkaar, ikke behandles efter de samme Regler. (Modsigelse.) Vægten kan jo ikke lægges paa, om vedkommende Mand, der benytter Arbejderen, har Næringsbevis eller ikke; det er fra Arbejdernes Standpunkt noget aldeles uvæsentligt. — I Anledning af det ærede Medlems Omtale af det statistiske Materiale skal jeg blot bemærke, at jeg ikke har taget Ordet for at bygge Landarbejdernes Ulykkesforsikring paa Hartkornet. Jeg har

overhovedet ikke talt om en Ulykkesforsikring for Landarbejderne. Jeg har kun gjort gældende, at Samfundet har en Pligt til at tage denne Sags Ordning i sin Haand, saavel hvad Arbejdets Invalider paa Landet som i Byerne angaar. I øvrigt kan jeg her henholde mig til den Udtalelse af det ærede Medlem for Horsens, at naar det er en ueftergivelig Betingelse for, at der paa dette Omraade kan lovgives paa et socialt Grundlag for Landarbejderne, at der haves et statistisk Materiale, saa maa man med Føje spørge, hvorfor den samme Fordring ikke stilles, naar Byrden lægges paa de private Arbejdsgivere. Ogsaa her er et Punkt, hvor man maaler Folk med forskellig Alen, skønt Forholdene ere de samme. — Jeg slutter disse Bemærkninger til det ærede Medlem fra Aalborg med at konstatere, at det nu er erkendt fra alle Sider, at der ikke kan bygges videre paa det her foreliggende Grundlag, men at man, naar man vil have Landarbejdere, Søfolk, Skovbrugsarbejdere og andre med, maa bygge paa et nyt Grundlag. Og naar dette er Tilfældet, beroliger det mig ikke, at det ærede Medlem fra Aalborg forsikrer, at man meget godt kan begynde paa dette Grundlag og senere fortsætte paa et derfra principielt forskelligt Grundlag. Jeg tror, at dette i Praksis vil vise sig umuligt. Begynde vi med dette, skabe vi en væsentlig Hindring for senere at faa de her udelukkede Arbejdere med. — Inden jeg forlader det ærede Medlem, vil jeg meddele endnu et Eksempel paa, hvor frit han refererer eller citerer andres Ytringer. Han gav det Udseende af, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds i 1895 havde været villig til at gaa med til en Ordning lig den foreliggende. Men naar man efterser Rigsdagstidenden og citerer rigtigt, viser det sig, at det ærede Medlem fra Aalborg ikke har Ret i sin Fremstilling. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds udtalte den 5te December 1895 Sp. 2073 følgende: „Kunne vi ikke komme nogen anden Vej, vil jeg for mit Vedkommende sige: Lad os se at faa løst, hvad der kan løses, lad os se at faa Sagen løst for Landbrugets og Søfartens Vedkommende, og vil Industrien saa staa udenfor, saa faar den gøre det.“ (Afbyrdelse af *Bramsen*). Det sidste